

ΜΘ 22,1-14

Ἡ παραβολή τῶν βασιλικῶν γάμων

Ἔχετε δεῖ ποτέ, παιδιά, ἐπίσημο τραπέζι;... Δέν θά ἔχετε δεῖ, ὅμως, τραπέζι σέ γάμους βασιλικούς. Εἶναι κάτι πολύ σπάνιο· οἱ προσκεκλημένοι εἶναι διαλεγμένοι. Ὅλα ἐκεῖ εἶναι φαντασμαγορικά: τά φαγητά καί τά ποτά ἄφθονα, ἡ αἴθουσα πολυτελέστατη, οἱ καλεσμένοι ἐπίσημα ντυμένοι. Ποιός δέν θά ἔθελε νά ἔναι προσκεκλημένος σέ ἕνα τέτοιο βασιλικό τραπέζι! Ὅλοι θά τό ἐπιθυμούσαμε. Ὑπῆρξε, ὅμως, ἕνας βασιλικός γάμος πού οἱ καλεσμένοι τόν περιφρόνησαν. Γιατί; Ἄς δοῦμε ἀπό κοντά...

Ἄγιογραφική διήγηση

Ὁ βασιλιάς μιᾶς χώρας ἦταν πολύ χαρούμενος. Σέ λίγες μέρες θά τελοῦνταν οἱ γάμοι τοῦ γιοῦ καί διαδόχου του. Ἀπό καιρό προτοίμαζε τή λαμπρή τελετή καί ἰδιαίτερα τό βασιλικό τραπέζι. Εἶχε καλέσει ὅλους τούς ἐπίσημους καί τούς ἄρχοντες τοῦ βασιλείου του. Ὅταν, λοιπόν, ἐτοιμάστηκαν ὅλα μέ ἀκρίβεια, ἔστειλε τούς ὑπηρέτες του νά εἰδοποιήσουν τούς καλεσμένους, ὥστε νά παρευρεθοῦν στούς γάμους. Νά, ὁ πρῶτος δοῦλος ἤδη καταφτάνει τρέχοντας σ' ἕναν ἐπίσημο καλεσμένο.

«Όλα εἶναι ἔτοιμα καί ὁ βασιλιάς σᾶς περιμένει στούς γάμους καί στό βασιλικό τραπέζι», λέει εὐγενικά.

Τί θά περιμέναμε; Νά δεχτεῖ μέ χαρά ὁ καλεσμένος τήν πρόσκληση. Ἐκπληκτοί ὅμως ἀκοῦμε τήν ἀπάντησή του:

«Πρέπει νά πάω νά δῶ τά χωράφια μου καί τή σοδειά μου. Πές τοῦ βασιλιᾷ πώς ἔχω πολλές δουλειές καί δέν θά μπορέσω νά ἔρθω».

Τί προσβολή! σκεφτόμαστε. Λές καί δέν ὑπῆρχαν ἄλλες μέρες γιά νά κάνει τή δουλειά του.

Νά, κι ἕνας δεύτερος δοῦλος. Ἔρχεται βιαστικά νά συναντήσῃ ἕναν πλούσιο ἔμπορο.

«Ὁ βασιλιάς σᾶς περιμένει στούς γάμους τοῦ γιοῦ του, καθώς καί στό βασιλικό τραπέζι», τοῦ λέει μέ ἐπισημότητα.

Ἄ, δυστυχῶς, δέν θά μπορέσω νά ἔρθω», ἀποκρίνεται ὁ ἔμπορος. «Πρέπει τό ταχύτερο νά τακτοποιήσω τά ἐμπορεύματά μου».

Λυπήθηκε ὁ ὑπηρέτης τοῦ βασιλιᾷ κι ἔφυγε πίσω γιά τό παλάτι.

Ἴσως θά ἔτυχε, σκεφτόμαστε, οἱ δύο αὐτοί προσκεκλημένοι νά εἶναι πολυάσχολοι. Σίγουρα οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι καί ἄρχοντες θά δέχτηκαν μέ χαρά τήν πρόσκληση γιά τούς βασιλικούς γάμους. Κι ὅμως, ὄχι! Δέν δέχτηκε, παιδιά, κανένας! Ἕνας-ἕνας μέ τή σειρά ὅλοι ἀρνοῦνταν βρίσκοντας μία δικαιολογία. Τί κρίμα!

Πικράθηκε ὁ βασιλιάς ὅταν πληροφορήθηκε αὐτά τά νέα. Αἰσθάνθηκε πολύ προσβεβλημένος. Λυπήθηκε γιά τήν ἀδιαφορία καί τήν περιφρόνηση τῶν ἐπίσημων καλεσμένων του.

Συγκέντρωσε μία ἀκόμη φορά ὅλους τούς ὑπηρέτες μπροστά του. Μέ ὕφος σοβαρό τούς εἶπε:

«Ὁ γάμος εἶναι ἔτοιμος, οἱ καλεσμένοι ὅμως δέν ἦταν ἄξιοι νά τόν χαροῦν. Πᾶτε, λοιπόν, τρέξτε σ' ὅλους τούς δρόμους, σ' ὅλες τίς πλατεῖες, σ' ὅλα τά στενά δρομάκια κι ὅποιους βρεῖτε, καλέστε τους νά ῥθοῦν!».

Φτερά ἔβαλαν στά πόδια οἱ ὑπηρέτες κι ὅποιον συναντοῦσαν,

ὅποιον ἔβρισκαν, φτωχὸ ἢ πλούσιον, νέον ἢ γέρον, τὸν προσκαλοῦσαν: «Ἐλθετε ὅλοι στοὺς βασιλικούς γάμους! Ὁ βασιλιάς σᾶς προσκαλεῖ!».

Τὸ ἀποτέλεσμα; Γέμισε ἡ τεράστια αἴθουσα τοῦ παλατιοῦ ἀπὸ δεκάδες καλεσμένους. Ὅλοι ἦταν χαρούμενοι καὶ περιποιημένοι. Ὅλοι -ὅσο φτωχοὶ κι ἄν ἦταν- φρόντισαν νὰ βάλουν τὰ καλύτερά τους ροῦχα γιὰ νὰ τιμήσουν τὸ ἐπίσημο γεγονός.

Ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι κάθονται στό βασιλικὸ τραπέζι. Τί λαμπρότητα, τί ὁμορφιά! Καὶ νά! Μπαίνει ὁ βασιλιάς μεγαλόπρεπα μὲς σὴν αἴθουσα. Χαίρεται πού τὴ βλέπει γεμάτη κι ὅλους τοὺς χαιρετᾷ εὐχαριστημένος. Μά, ξαφνικὰ κοντοστέκεται. Μπροστὰ του βρῖσκεται ἓνας ἄνθρωπος μὲ ροῦχα σκισμένα καὶ βρόμικα. Πόση ἀντίθεση μὲ τὴ λαμπρότητα τοῦ χώρου! Ὁ βασιλιάς σκυθρόπιασε, προσβλήθηκε. Δέν πείραζε πού τὰ ροῦχα τοῦ καλεσμένου ἦταν φτωχικά. Τὸν δυσαρέστησε πού ἦταν ἀπεριποίητα καὶ λερωμένα.

«Φίλε», τὸν ρώτησε ὁ βασιλιάς μὲ αὐστηρὸ βλέμμα, **«πῶς μπήκες ἐδῶ χωρὶς ροῦχο κατάλληλο γιὰ γάμο;»**.

Ὁ καλεσμένος ἔμεινε ἄφωνος. Καμιὰ δικαιολογία δέν μπόρεσε νὰ βρεῖ.

«Πάρτε τον ἀπὸ δῶ!» διέταξε ὁ βασιλιάς. «Δέστε τον καὶ βάλτε τον στό πιὸ σκοτεινὸ κελί, γιατί μᾶς πρόσβαλε».

«Πολλοὶ ἦταν οἱ καλεσμένοι, ἀλλὰ λίγοι ἦταν οἱ ἐκλεκτοί!», εἶπε ὁ Χριστὸς καὶ ἔτσι τελείωσε αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἡ ὁποία ὀνομάζεται **παραβολὴ τῶν βασιλικῶν γάμων**.

Θεῖα Κοινωνία

Παραβολές ὀνομάζονται οἱ ὁμορφες ἱστορίες πού δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μας, οἱ ὁποῖες κρύβουν μέσα τους μεγάλα μυστικά τῆς πίστεως μας.

Ποιό ἄραγε νά εἶναι τό μουσικό τῆς σημερινῆς παραβολῆς; Θέλετε νά τό ἀνακαλύψουμε;

Θά ξεκινήσω μέ τρεῖς ἐρωτήσεις:

(*Ἀναρτοῦμε τίς καρτέλες μέ τίς ἐρωτήσεις-ἀπαντήσεις, βλ. ὀπτικοακουσικό ὑλικό*).

α) Ποιός λέτε νά εἶναι ὁ βασιλιάς;

* **Ὁ Θεός!** Πολύ σωστά. Καί βασιλικοί γάμοι εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μέ ἀπλά λόγια ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

β) Ποιοί εἶναι οἱ καλεσμένοι;

* **Καλεσμένοι εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.** Ὁ Θεός θέλει ὅλους νά μᾶς ἔχει στή βασιλεία Του, ἀλλά ἐξαρτᾶται ἀπό μᾶς ἂν θά δεχτοῦμε τήν πρόσκλησή Του.

γ) Νά καί ἡ τρίτη ἐρώτηση: Ποιό εἶναι τό βασιλικό τραπέζι; Γιά σκεφεῖτε...

* Μέσα στόν ναό καί συγκεκριμένα μέσα στό ἱερό ὑπάρχει... ἡ **Ἁγία Τράπεζα**. Κι ἐκεῖ, παιδιά, μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός τό **βασιλικό του γεῦμα**. Ξέρετε ποιό εἶναι αὐτό; **Ἡ Θεία Κοινωνία**, τό **μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας**, ὅπως ὀνομάζεται.

Πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα τό Ἅγιο Πνεῦμα καθαγιάζει τό ψωμί καί τό κρασί πού ἔχουμε προσφέρει ἐμεῖς οἱ πιστοί, καί -τί θαῦμα!- μεταβάλλει τό ψωμί σέ Σῶμα Χριστοῦ καί τό κρασί σέ Αἷμα Χριστοῦ. **Ἐπομένως, ὅταν κοινωνοῦμε, παίρνουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μπαίνει, δηλαδή, μέσ στήν καρδιά μας ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἐνωνόμαστε καί γινόμαστε ἕνα μαζί Του, μᾶς ἀγιάζει. Τί μεγάλη τιμή, παιδιά!**

Γι' αὐτό εἶναι εὐλογία ἀλλά καί ἀνάγκη **νά κοινωνοῦμε συχνά** τόν Χριστό. Ἄρκει νά ἔχουμε πίστη καί ἀγάπη στήν καρδιά μας.

(*Ἄν ἡ πλειοψηφία τῶν παιδιῶν εἶναι τῆς Γ' τάξης, μπορούμε νά προσθέσουμε καί τά ἀκόλουθα*).

Γιά νά κοινωνοῦμε ὁμως συχνά, χρειάζεται νά ἔχουμε ὄχι μόνο καθαρά τά ροῦχα πού φοροῦμε, ἀλλά καί τή στολή τῆς ψυχῆς μας καθαρή. Θυμάστε τόν ἄνθρωπο μέ τά λερωμένα ροῦχα πού ὁ βασιλιάς τόν ἔβγαλε ἔξω;

Καί ἡ ψυχὴ μου εἶναι καθαρή, πότε; Ὅταν ἔχω ἀγάπη, ὅταν συγχωρῶ καί δέν κρατῶ κακία σέ κανέναν. Ἐπίσης, ὅταν μετανιώνω καί ζητῶ συγγνώμη γιά τά δικά μου λάθη. Σ' αὐτό θά σᾶς βοηθήσει, καθώς μεγαλώνετε, τό μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης. Ἄν ἔχω, λοιπόν, ἀγάπη καί πίστη, μπορῶ συχνά νά κοινωνῶ τόν Χριστό μου καί νά Τόν ἔχω στήν καρδιά μου.

**Βασιλικό τραπέζι
μέσα στήν Ἐκκλησία
πού ἀγιάζει τούς πιστούς
εἶναι ἡ Θεία Κοινωνία.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) Ἁγία Τράπεζα, β) Δισκοπότηρο.
2. Καριέλες μέ ἐρωτήσεις-ἀπαντήσεις.
3. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
4. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
5. Ζωγραφιά.